

vzburkano in do dna vzvalovano morje. Tukaj dobi pokoj, tih mir, večni mir, mir grobov, mir mrtvih.

Veliki moj dan se bliža: grob je odprt. Čaka . . . Lehko bom legel vanj. Sveta ne ljubim, nikoli ga nisem ljubil, in ne daj, Vseusmiljeni, da bi ga vzljubil ob koncu svojih dni. Ne daj! — Lehko bom legel, ker ničesar ne pričakujem od življenja, ničesar več ne zahtevam od njega. Dalo mi je, kar mi je moglo dati — razočaranj dolgo vrsto, in ran mi je vsekalo brez števila in bolesti mi je vlilo v srce, da bi je ne izplakal vso večnost . . . Lehko bom legel v grob: nikogar nimam na vsej širni zemlji, na kogar bi bilo navezано moje srce. Vsi, ki smo se nekdaj ljubili, smo se oddaljili drug drugemu, odtujili smo se. Ločili smo se brez slovesa, zapustili smo drug drugega kakor užaljeni, odšli smo na oddaljene poti

in poizgubili smo se. Umrli smo drug drugemu in se pozabili . . .

A ne — jaz nisem pozabil. Jaz postajam često ob grobovih svojih nekdanjih dragih in ljubljenih ter žalujem ob njih z veliko žalostjo, s trpečo boleščjo in s pekočimi solzami, kakršne plakajo zapuščeni, osameli, osiroteli.

Žalujem in plakam ter čakam, da tudi sam ležem v grob . . .

In ko ležem v grob, in me Ti, Vsevečni, pokličeš pred svoj sodni stol, da govoriš z menoj ostre besede pravične sodbe, spominjaj se po svojem neskončnem usmiljenju, da sem bil človek, ki vse življenje ni okusil radosti in veselja in ne solnca in ne sreče, ker sem vse življenje stal ob grobovih ter plakal. Spominjaj se, prosim, in po svoji prizanesljivosti, ki ji ni mere in ne meje, me sodi dobrotno in milostno . . .

ROMAN ROMANOV:

PADAJ, BELI SNEG!

Padaj, padaj, beli sneg,
na ravno polje —
Zadnji up ustavlja mi
žalostno srce . . .

Čez snežene kraje te
grem tak sam, tak sam,
pa nihče ne praša me:
— Dragi, kam li, kam?

Pa se nič ne dvignejo
mili prsti mi:
— Tja je sreča splavala
s krili čvrstimi!

— Stopi na ta ravni pot
in po njem naprej,
prej ko zora jutranja
bodeš ti pri njej! . . .

Name se ozirajo
tuje vse oči,
mrzle kakor jezero,
ki pod ledom spi . . .

Padaj, padaj, beli sneg,
na ravno polje —
Zadnji up ostavlja mi
žalostno srce.

